

5- Meal okuyanları bekleyen tehlikeler

Eğer bir hastalığa yakalansaydınız, tedavi için kime gider ve kimin sözüne itibar ederdiniz? Büyük bir mimarın mı? Yoksa büyük bir elektrik mühendisinin mi? Yoksa bir fizikçinin mi? Ya da küçük bir doktorun mu? Elbette doktorun sözünü dinler ve onun sözüne itibar ederdiniz. Çünkü bilinen bir kaidedir ki; Bir fende ve bir sanatta, münakaşaya sebep olan bir meselede, o fen ve sanatın dâhilerinin sözü geçer. En büyük bir mimarın sözü, küçük bir hastalığın keşfinde, küçük bir doktor kadar geçmez ve onun sözü kadar kıymeti yoktur.

O halde madem konumuz Kur'an'dır o halde söz hakkı hayatını onu anlamaya vakfeden o büyük müfessirlerindir ve ortaya koydukları ve tefsirlerindir.

Bu bölümde tefsiri bırakıp, hatta tenezzül bile etmeyip, eline aldığı mealı Kur'an sanan ve kendi kasır fehmiyle Kuran'ı mealinden anlayacağını zannedenleri bekleyen bazı tehlikelere işaret edeceğim ta ki ayetin zahirine bakıp zihninde oluşan manayla nerelere savrulacağını göstermek istiyorum.

Bakara suresi 81. Ayette şöyle buyrulmuştur.

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ ۚ

Evet kim bir günah, seyyie işlemiş de kendi günahı kendisini her yandan kuşatmış ise

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İşte onlar ateş ehlidirler ve orada ebedî kalıcıdırlar.

Evet kim bir günah, seyyie işlemiş de kendi günahı kendisini her yandan kuşatmış ise işte onlar ateş ehlidirler ve orada ebedî kalıcıdırlar.

Eğer tefsir ve kelimeler okumamışsanız ve zekanıza güveniyorsanız ayetin zahirine bakıp şu muhakemeyi yapacaksınız. Kötülük işleyen ve suçu kendisini kuşatan ebedi cehennemliktir diyeceksiniz. Sonra madem ebedi cehennemde kafirler kalacaktır o halde günah işleyen kafirdir neticesine ulaşacaksınız. İşte bu isabetsiz muhakemeye birden cehenneme girecek olan 72 fırkada mutezileye dahil oldunuz. Zira onlara göre büyük günah işleyen kafirdir. İşte inat edip Kur'an'ın deniz misal manalarını damla misal mealinde arayanları bekleyen bir tehlike.

Eğer meal yerine tefsir okusaydınız. İbni Abbas, Ebu Hüreyre, İmam Mücahid, Katade ve İkrimeye göre ayetteki seyyieden kastın şirk olduğunu dilinde ikrar ve kalbinde iman bulunanın günahlar tarafından kuşatılmasının mümkün olmadığını anlayacaktınız. Zira

günahların kişiyi her taraftan kuşatması gûnahtan boş bir uzvun kalmaması demektir. Bu ise kalbinde zerre kadar iman bulunmayan kafirde meydana gelir. Bundan dolayı bu ayetin manası gûnahkâr mümine şamil olamaz ancak kafirler içindir. Yaa işte meal okunduğunda ayetin zahiri manasına bakacak ve günah işleyenlerin ve günahı kendisini her yandan kuşatanların ebedi cehennemlik olduğunu anlayacaksın. Sonra günah işleyen kafirdir diye ortalıkta dolaşacaksın.

Şimdi başka bir ayete bakalım.

Enfâl suresi 9. Ayette; “Rabbinizin yardımına sığınıyordunuz. O, “Ben size, birbiri peşinden bin meleklerle yardım ederim” diye cevap vermişti.

Bu âyetle meleklerin sayısı bin olarak bildirilirken Al-i İmran süresinin 124’inci âyetinde üç bin, Al-i İmran süresinin 125’inci âyetinde meleklerin sayısı beş bin olarak bildirilmiştir.

“Siz sabreder ve sakınırsanız onlar da ansızın sizin üzerinize gelecek olurlarsa Rabbiniz size nişanlı (alâmetli) beş bin meleklerle yardım edecektir.”

İşte siz eğer tefsirlerden bîhaber iseniz hemen şu muhakemeyi yapacaksınız: “Allah Allah, bu nasıl iş bir yerde bin derken öbür yerde üç bin diyor, daha başka bir yerde ise beş bin diyor, yoksa bu beşer kelâmı mı ki böyle ihtilaflar var?” Maazallah bu muhakeme ile küfre bir kapı açılır. Halbuki cevap çok basit ama bir sinek için bir kova suyun bir okyanus olması gibi bize zor geliyor.

İmam-ı Hasen buyurmuştur ki: “Ayet-i celilelin bazısında bin diğerinde üç bin ve bir diğerinde beş bin buyurulması imdadın evvelâ bin meleklerle olup, sonra iki bin katılarak toplam üç bin, sonra iki bin daha ilave edilince adedin toplamının beş bine ulaşmasındandır, dolayısıyla bu ayet-i kerimeler arasında zıddiyet yoktur.” İşte mealdeki anlayış kıtlığı ve yanlış anlaşılabilme ihtimali çokken tefsirde bu mesele hiçbir yanlış anlamaya mahal bırakmadan izah edilir.

Başka bir ayete bakalım

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ Yoksa cennete gireceğinizi mi sandınız?

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ Allah içinizden cihad edenleri bilmeden

وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ ve sabredenleri bilmeden

“Yoksa, Allah içinizden cihad edenleri bilmeden ve sabredenleri bilmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?”

Meal okurken veya arapçasından okurken وَيَعْلَمِ bilmeden.” ifadesi bize hemen Allah’ın

önceden olacakları bilmediğini, ancak olunca bilebileceği mânâsını vehmettirir. Bu yanlış muhakemeyle muhit olan ilme bir kayıd koyarız ve dinden çıkarız. Halbuki tefsir okusaydık bu yanlış anlamadan kurtuluruz.

İmam-ı Nesefî tefsirinde İmam-ı Maturidî'nin şöyle buyurduğunu ifade etmiştir "...bilelim diye yaptık." ifadesi olacağını bildiğimiz şeyi olduktan sonra bilelim için böyle yaptık demektir." Demek Allah'ın ilim sıfatında değişiklik olmaz ancak varlıklar, yokluktan varlığa çıkmakla değişikliğe uğrar ve evvelce var olacakları bilinirken şimdi var olarak bilinmiş olur. Hem

“يَعْلَمُ” lâfzı “bilelim mânâsına geldiği gibi “ayırt etmek ” mânâsına da gelir.

Yine Fahrur Razi hzleri tefsirde bu vakıanın onlardan sudur edeceğini bildiği gibi, bizzat sudûrunu da bilmek ve görmek için manasındadır demiş ve eklemiş; çünkü mücâzât ve mükâfat, gerçekleşmemiş bilgiye göre olmayıp, bizzat tahakkuk eden şeye göre olur demiştir.